

Semblança del

Pare Vidal, escolapi -pedagog del cant-

per Joan Cuscó

Hem coincidit a la sortida de classe d'alguns alumnes que formen part de l'escolania de Sant Agustí -els "Pueri Cantores" del pare Vidal. Són les vuit de la tarda. Puntualitat. Encara, de dins d'una de les classes, vénen unes notes d'instrument de corda. Després, silenci. (La senyora Maria Josepa Truysols, "governant" d'aquesta llar musical, també s'acomia). Ara encetem l'entrevista amb el pare Vidal.

En Josep Vidal i Bachs va néixer, ens diu, el 18 de desembre del 1933 en el sí d'una família de petits comerciants del barceloní barri de Sant Antoni. Té dues germanes. Una és Carmelita de la Caritat; va estar vuit anys destinada a la nostra ciutat. L'altra, casada, amb cinc fills, "Soc oncle quintuple", que diu el pare Vidal.

-Quins motius -li preguntem- o circumstàncies o precedents familiars van propiciar la vostra vocació religiosa, àdhuc la vocació musical?

-Crec que d'una manera molt aparellada -ens diu-. De petit freqüentava l'Escolania Parroquial on vaig descobrir les senzilles melodies gregorians i els cants de pietat de Mn. Romeu, del Mestre Millet i del Mestre Nicolau, tristement -en aquells temps- traduïts al castellà. Tot això em causà un gran impacte. (Evoca que el seu pare tenia una oïda finíssima i cantava molt bé).

És als nou anys, quan podrà travessar la Ronda tot sol, que passa a continuar la Primària a l'Escola Pia de Sant Antoni. És allà, amb el mestre Tomàs, que fou un dels fundadors de l'Orfeó Català, on descobrirà el cant popular i els corals de Bach. Als catorze anys entra al seminari menor dels escolapis a Alella. I com tot escolapi de la província de Catalunya fa l'any de noviciat a Moià i els estudis de Batxillerat, Magisteri i Filosofia a Irache (Navarra). Els quatre anys de Teologia els farà a França -al seminari de Marsella- on es prepara per a una fundació que ha obert l'Escola Pia a Narbona. Mentrestant, bo i fent tasca educativa amb infants, es prepara pedagògicament en el camp de la música coral: Cursos del Mètode Ward, a París i els Cursos de Pedagogia Musical del Moviment "À Coeur Joie" al C.R.E.P.S. de Toulouse. De retorn a la pàtria ha estat una bo-

na sèrie d'anys deixeble de la professora de Cant del Conservatori Municipal de Barcelona, Miriam Alió.

-Les tècniques de cant apreses en aquests cursos m'han permès treballar millor les veus dels meus alumnes -ens explica-. (Encara avui dia n'és un deixeble d'aquesta professora, perquè, com bé diu, "cal sempre fer-ho millor").

El pare Vidal, per aquesta vocació pedagògica pel cant ha estat encarregat

pels seus superiors a crear nous grups de cant o de música a cada lloc on ha estat destinat. I d'aquesta faisó té un periple que Déu n'hi do. Primer a França (Saint Papoul) le Chorale Paroissiale; a Granollers i a Igualada ha tingut cura de les escolanies dels respectius col·legis. (Fou a Igualada que tingué, durant tres anys, un aventatjat alumne: el que avui és president de la Diputació de Barcelona, Antoni Dalmau).

És l'any 1966 que ve destinat a Sabadell.

-Sabadell -assenyala el pare Vidal- no era pas per a mi, ni fins i tot per tota la meva família, una ciutat desconeguda. Durant la guerra civil tota la família vi-

viem a la veïna Castellar del Vallès. Aquesta ciutat sempre m'havia agradat.

I és aquí on ha pogut esmerçar les seves activitats pedagògico-musicals.

L'Escolania de Sant Agustí, creada en temps del pare Josep M.^o Balcells, ha estat com una llavor -"llavoreta", diu ell- que ha anat creixent i creixent de mica en mica. N'ha donat i dona fruits assonats, tant en activitats musicals com d'alumnes. L'Escolania és una escola interna de música on, a més del cant, s'estudia el solfeig fins al quart curs i els alumnes s'examinen al Conservatori Municipal. I fins i tot, a partir del primer o segon curs, cada noi fa un instrument de corda (violí, violoncel, contrabaix) o bé de Cobla.

En el ventall de les activitats i formacions que s'han creat en aquesta seu, hi ha l'Escola Experimental de Música de Cobla amb professors respectius d'instrument, on els alumnes més avançats formen les cobles **Jovenivola-1** i **Jovenivola-2**. La Cobla Jovenivola fou aconduïda els primers anys pel Mestre Josep Auferil i darrerament pel Mestre Salvador Uyà. Els més avantatjats en instruments de corda formen també el **Conjunt de Corda Pare Antoni Soler** i els que ho són amb els instruments de vent formen el **Conjunt de Vent Giovanni Gabrieli**, ambdòs conjunts creats per l'Edmon Colomer.

Segueix explicant-nos el pare Vidal:

-Un cop fet el canvi de veu i després de deixar passar un temps prudencial, els nois que ho volen poden tornar a cantar en la corda corresponent, de tenor o de baix, És el que en diem la **Coral** i que completa musicalment les quatre cordes del conjunt de l'**Escolania-Coral de Sant Agustí**. A dins d'aquest "programa" coral-musical s'hi mou el nostre personatge. Dona goig veure'l movent-se en aquesta activitat pedagògica i tant o més encara escoltar-lo, perquè trasmet tota la seva il·lusió, una forta il·lusió que l'omple totalment.

Val a dir, perquè és de justícia dir-ho, que al seu retorn de França va introduir a Catalunya el moviment coral anomenat **Pueri Cantores** creat a París per Monsenyor Ferran Maillet. És essencialment una obra educativa cristiana a través del cant i de la música.

Restaurant

Joan
Maragall, 6 i

Advocat
Cirera, 38
(Plaça del Gas)

Telèfon 725 23 00

SABADELL

Però el Pare Vidal, home senzill i d'una gran humilitat, ens ha repetit que hi ha un equip professional -i vocacional- en aquesta "família coral-musical", que no és pas ell tot sol qui ho mena; voldria donar tots els noms... però creiem senyalar-ne alguns: el pare Dordal, el professor Josep Mañosa, la ja citada al principi M.ª Josepa Truyols, la professora Mariona Trias... També el recolzament dels pares dels alumnes.

I foren En Galobart i En Saumoy que varen donar la idea de la creació d'una Cobla de Sardanes, ja que formaven part de l'entitat Sabadell Sardanista. El seu suggeriment, en forma de llavor, va caure en el solc de l'Escolania, germinant. I entre tots ho han tirat endavant.

Actualment són cinquanta alumnes que formen aquest grup a l'empar de l'Escolania-Coral de Sant Agustí, l'edat dels quals és dels 9 anys (dels 5è de Bàsica) fins quan van al servei militar i, fins i tot, quan en tornen... Però no passen dels 25 anys. (Aleshores la vida ja és un altre cantar...)

-Pare Vidal, teniu alguna il·lusió que us agradaria veure realitzada?

Es remou a la cadira, frunzeix el front com fent un esforç per traduir en paraules aquesta il·lusió que té endins, i respon:

-M'agradaria veure un orgue de tubs, clàssic, a l'església de Sant Agustí.

* * *

Es dedueix per la seva dinàmica i agilitat que deu practicar algun esport. No ens equivoquem. Cada dia, de bon matí, va al Club de Natació a fer unes quantes piscines. (En una ocasió, "però això no ho poseu", va arribar a fer-ne divuit...) A més a més practica gimnàstica. És obvi que està en forma. I ja que el personatge sap llatí, ve a tomb dir allò que tothom coneix: "Mens sana in corpore sano"... Amén.

Com sabem, cada escolapi té cura d'alguna classe on imparteix les assignatures corresponents. Cal preguntar-li quina és la seva.

-Dóno classes d'anglès.

Comentem aleshores la prepotència d'aquest idioma comparat amb tot altre. La seva modernitat -perquè és l'idioma de moda- ha arrambat altres llengües: el francès majorment. Hi ha Centres escolars on aquesta llengua no s'ensenya. El pare Vidal se'n dol, d'això.

Arran d'aquest tema és oportú preguntar-li si en el repertori coral-musical de l'escolania predomina o no l'autòcton. *Aquí es respira catalanitat*, ens diu.

-Sí -afegeix tot seguit-. Ben bé més del 60 per cent és obra catalana. Val a dir que també interpretem molta obra estrangera.

I ara saltem a un altre tema: aquestes esporàdiques actuacions que els "Pueri Cantores" fan més enllà de les nostres fronteres. Han actuat a França, Holanda, Alemanya, Bèlgica...

-A Brusel·les vam actuar davant de la vídua de Josep Carner i del coronel Escocofet.

Aquestes actuacions a fora de Sabadell vénen a compensar la dedicació que aquests alumnes apliquen, durant el curs, a aquesta seva forta afició. Afició que senten ben endins i que els duu a assistir a les classes, quan deixen les pròpies del col·legi. És una pràctica, és una imposició a què s'obliguen duts per l'amor que senten pel cant i per la música, acomboiats pel pare Vidal, el qual comparteix amb ells il·lusions, vivències, inquietuds, sacrificis i goigs...

Hem comentat amb el nostre personatge que, des de fa uns anys, a Sabadell hi ha una forta gran inquietud per

la música; s'han creat noves corals, nous conjunts, el "miracle" dels Amics de l'Òpera...

-Certament, certament -testifica el pare Vidal; afegint: Sabadell ha tingut bons músics i bons conjunts, ja de temps enllà...

Aleshores ell mateix evoca: *En el camp de la música religiosa des del P. Narcís CASANOVAS, (s.XVIII) monjo de Montserrat, el P. Àngel RODA-MILANS també monjo de Montserrat -assassinat el 27 de juliol de 1936 a la Serra Camaró- el P. Josep FRANQUESA, escolapi, impulsor del cant gregorià i creador de l'Scola Cantorum, Mossèn MUSET, organista notable i mestre de l'Escolania de la Puríssima, el nostre músic-poeta Mossèn Camil GEIS, Mn. Ramon CASAJOANA, Mn. Albert TAULÉ, etc., etc.... En el camp de l'ensenyament i de la difusió musical i coral hi ha institucions notables com l'Escola Municipal de Música, l'Orfeó de Sabadell, Joventuts Musicals, l'Obra Claveriana, la Coral de l'Acadèmia de Belles Arts, i un pomell de corals d'infants i de jovent que honoren Sabadell en el camp esplet de la música.*

Els "Pueri Cantores" el matí de cada diumenge, a les onze, participen a la missa a l'església de Sant Agustí, i els seus cants omplen de joia el temple i fan vibrar tots els cors. Dóna gust de sentir-los, dirigits per aquest pedagog del cant que és el pare Vidal: Aquest escolapi que s'ha integrat en cos i ànima a la nostra ciutat.

-Podríeu descriure-la com és, segons vós? -li demanem.

I no s'hi ha de pensar gaire a respondre:

-Sabadell és una ciutat oberta i acollidora.

Així, així mateix és ell: obert i acollidor.

"Pueri Cantores" (Novembre-84).

Donant una classe.

Perfil

És de bona pasta: de pa i mel.
 Tot ell és polifònic.
 En el seu fer i dir hi ha harmonia.
 No el veig capaç de desafinar en res...
 És més al·legro que andantino.
 Home vocacional.
 Pare i mestre a la vegada.
 Per ell la pedagogia coral és
 el pa nostre de cada dia...

Questionari "PROUST"

- El principal tret del meu caràcter?
- La tenacitat, la constància.*
- La qualitat que prefereixo en un home?
- La sinceritat, la cordialitat.*
- La qualitat que prefereixo en una dona?
- La intel·ligència i la bondat.*
- Allò que més estimo en els amics?
- La fidelitat?*
- El meu principal defecte?
- No saber dir que no moltes vegades.*
- La meva ocupació preferida?
- Cantar i fer cantar.*
- El meu somni de benestar?
- Poder disposar d'uns locals adients per a la pràctica coral-musical.*
- Quina fóra la meva pitjor desgràcia?
- Perdre la fe, perdre la meva mare.*
- Què voldria ser?
- Diplomàtic vaticà.*
- On desitjaria viure?
- A Roma*
- Quin color prefereixo?
- El blau.*
- Quina flor prefereixo?
- La hortènsia.*
- Quin ocell prefereixo?
- El rossinyol, pel seu cant i per la seva llibertat.*
- Els meus autors preferits en prosa?

- Víctor Català, Joaquim Ruyra, Daudet, Gide,...*
- Els poetes preferits?
- Verdaguer, Claudel,...*
- Els herois de ficció?
- Siegfrid, Tarzan, Superman*
- Les meves heroïnes de ficció?
- Les Walkyries.*
- Els meus compositors preferits?
- Bach i Mozart, també Wagner per bé que sembli contradictori.*
- Els pintors predilectes?
- Jaume Huguet, El Greco, Goya.*
- Els meus herois de la vida real?
- Francesc d'Asís, Josep de Calasanç, Joan Bosco.*
- Les meves heroïnes històriques.
- Joana d'Arc.*

- Què detesto més que res?
- La infidelitat i la hipocresia.*
- Quins caràcters històrics menyspreu més?
- Els maquiavèlics.*
- Quin fet militar admiro més?
- El desembarcament de Normandia.*
- Quina reforma admiro més?
- La del Concili Vaticà II, la reforma política a l'Estat Espanyol, la reforma tributària.*
- Quins dons naturals voldria tenir?
- El do de gents, el do de la paraula convincent, el do d'una veu excepcional.*
- Com m'agradaria morir.
- Amb plena lucidesa de l'esperit per a poder acollir la germana Mort.*
- Estat present del meu esperit?
- Equànim.*
- Fets que m'inspiren més indulgència.
- Les defallences dels humans.*
- El meu lema?
- Sempre més i millor.*
- Com sóc?
- Més que com sóc voldria dir comestic ; doncs, com peix a l'aigua...*
- (...que sap nedar i guardar la roba.)

SERVEI DE REPARACIONS
 FOTO-CINEMA-VIDEOS-HI.FI
 Advocat Cirera, 8, Dpt. 16
 (Davant Ajuntament)
 Telèfon 726 13 35 - SABADELL